

τί συνίσταται, διότι ὁ ἀντιγράψας κ. Μαριδάκης δὲν κατώρθωσε ν' ἀναγνώσῃ τὴν καιρίαν λέξιν ἐν στίχῳ 29, ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ του Ζωρζῆ (στίχ. 29-30)· τὸ ἕτερον ὑπὲρ τῆς φιλιότζας του Ζαμπέτας (στίχ. 31-34). Φιλιότζα = ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ figlioccia = ἀναδεκτή. Εἰς ταύτην καταλείπει: τὴ σκάλα ἀποῦ ἔχω σιὸν ποταμὸ κτλ. Σκάλα = ἀγροτικὸν κτῆμα κλιμακωτῶς ἀναβαῖνον καὶ ὑποβασταζόμενον ἀπὸ βασταοὺς (Μ. Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ-ΝΟΥΑΡΟΥ, *Νομικὰ ἔθιμα τῆς νήσου Καρπάθου τῆς Δωδεκανήσου*, Ἀθῆναι 1926 σελ. 160). Καταλείπει δὲ ὑπὲρ αὐτῆς τὸ κληροδότημα τοῦτο, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως: *μὲ τοῦτο νὰ λουτροῦγῃ τὸν ἅγιον Πέτρο κάθε ἀποῦ χρονίσω*. Τὸ τρίτον κληροδότημα εἶναι ὑπὲρ τοῦ ἀνεψιοῦ ἢ τῶν ἀνεψιῶν του (στίχ. 38). Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ποσόν, ὅπερ εἶχε δανείσει πρὸς τὴν *κουνιάδα του τὴν Κερανεζίνα* (= *Κερά Ἀνεζίνα*) (στίχ. 34-35), πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὁποίου εἶχε λάβει παρ' αὐτῆς *ἀμανάτι* (= ἐνέχυρον, στίχ. 36), μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς *προθέσεώς του*, ἣν ὑποχρεώνει τὴν σύζυγόν του, νομίζω, *νὰ δίνη τοῦ ἀφέντη τοῦ δεσπότη* (στίχ. 37).

1 1684: ἀνγούστον 14: σίφρος

2† ἡ πρώτη καὶ ὑσιάτη παραγγελία εἶναι ἐτούτη

3 ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρίσκομαι ἄρρωστος ἐγὼ

4 ἀντροῦλ(ῆ)ς Μπάον. μὰ ἔχοντας. τὸ νοῦ μου ὑγιῇ

5 καὶ σώας τὰς φρένας καὶ φοβούμενος.

6 τὸ ἄωρον τοῦ θανάτου. ἐπροσκάλεσα τὸν

7 ἰωάννην ντακορώνια νὰ μοῦ γράψῃ τὴν

8 παροῦσάν μου διαθήκην διὰ νὰ ἀφήσω

9 ἐκείνη τὴν ὀλίγη φτώχειαν ἀποῦ μοῦ βρίσκεται

10 διαρθωμένην τόσον διὰ τὴν ψυχὴν μου ὅσον

11 καὶ διὰ τὴν γυναῖκα μου. διὰ τοῦτο ἀφίνω

12 εἰς ὅλους τοὺς χριστιανοὺς συγχώρησιν καθὼς

13 καὶ ἐγὼ ζητῶ ἀπὸ ὅλους τοὺς χριστιανούς.

14 τὴν τελείαν συγχώρησιν. ἔτσι θέλει χωριζομένη

15 ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα μου, νὰ μὲ θάπτουν σιὸν

16 ἅγιον ἰωάννην τὸν θεολόγο μαζὶ μὲ τὴ μάννα μου

17 καὶ νὰ μοῦ κάρῃ ἡ γυναῖκα μου ἡ Ἑλένη ὅλα

18 τὰ μνημόσυνα καὶ λειτουργίες ὡς καὶ δύο σαραντα-

19 λούτροῦγα. τὸ ἓνα νὰ γίνη σιὸ θεολόγο καὶ τὸ

20 ἄλλο σιὸν παναγιά καὶ τὴν ἁγία αἰκατερίνα

21 εἰς καθὰ μιὰ τὸ μισό. τὴν ὁποία μου γυναῖκα

22 ἑλένη ἀφίνω κυρὰ νοικοκυρὰ εἰς ὅ,τι φτώχεια

23 μοῦ εὐρίσκεται σὲ ρουχαλάκια καὶ σὲ

- 24 ποσιάτικο ἀποῦ φαίνεται καὶ ἔχω. ὥσάν ὁποῦ
 25 τῆς τὰ ἔχω πρεμετάδα καὶ χαρισμένο ὄντας
 26 τὴν ἐπῆρα. ὅ,τι μοῦ εὗρεθῇ εἰς τὸ θάνατό μου
 27 νᾶναι ἐδικά της καὶ κανεῖς νὰ μὴν ἡμπορῇ
 28 νὰ τήνε διασεΐση καὶ νὰ τὴν ἐνοχλήση βγάζοντας
 29 ἀληθινὰ τοῦ ἀποτομοῦ νὰ εἶναι κρατημένη
 30 νὰ τὸ δώσῃ τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ ζωρζῆ καὶ
 31 τῆς φιλιότσας μου τῆς ζαμπέτας τῇ σκάλα.
 32 ἀποῦ ἔχω σιὸν ποταμὸ ἀγορὰ ἀπὸ τὸν ἰωάννην
 33 ταμπόζο μὲ τοῦτο νὰ λουτροῦγᾷ τὸν ἅγιον Πέτρο
 34 κάθε ἀποῦ χρονίσω. ἡ κουνιάδα μου ἡ
 35 κερανεζίνα μοῦ χρωστεῖ καὶ κρατῶ
 36 ἀμανάτι καὶ ἀπὸ αὐτὰ νᾶναι κρατημένα
 37 νὰ δίνῃ τοῦ ἀφέντη δεσπότη τὴν πρόθεσί μου
 38 καὶ τὸ ρέστον τὰ ἀφίνω τὸν ἀνεψιόν μου.
 39 τὸ δὲ ρέστον θέλω νᾶναι ὅ,τι ἔχω γραμμένο τῆς
 40 γυναίκας μου καθὼς γράφω ἄνωθεν. καὶ διὰ
 41 τὸ ἀληθὲς ἔγινε τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφουν
 42 καὶ ἀξιόπιστοι μάρτυρες.
 43 — σακελλάριος σίφνος μάρτυρας παρακαλετός
 44 — πρωτοσύγγελος βενέρης μάρτυρας παρακαλετός
 45 — ζουάνης ναπολὴς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν

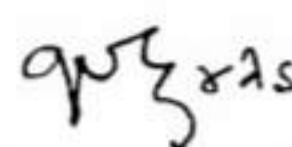
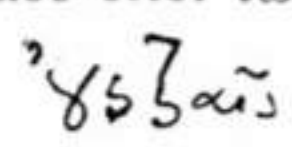
- 46 Ἰωάννης Ντακορώνια παρακληθεῖς
 47 ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Ἀντρουλῆ ἔγραψα καὶ
 48 οὕτως μαρτυρῶ

Verso

- 1 τεσταμέντο τοῦ Ἀντρουλῆ Μπάου, τὸ ὁποῖον
 2 ἐπράχθηκα ἀπὸ τὴν γυναῖκα τοῦ
 3 ἄνωθεν ἀντρουλῆ λεγομένη Ἑλένη καί
 4 μᾶς τὸ ἔδωσαν, εἰς τὰ 1708 μαΐου
 5 πρῶτον διὰ νὰ γίνεται ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς
 6 καὶ τὸ μνημόσυνο ἀκαταπαύστως
 7 διὰ τὸν ἄνδρα της καὶ διὰ λόγον της
 8 καὶ πρόθεσιν καὶ σαρανταλείτουργον
 9 διὰ τὸ ὁποῦ ἔχει ἀπὸ τοῦ ἀνδρός της
 10 ... αἷς ὀφκὲς

11 ἐνὶ τῷ Ναοῦ ἁγίας Αἰκατερόνης

στιχ. 3: κατὰ τὸν ἀντιγραφέα = Ἀνδρουλῆς· στίχ. 38 εἴτε: (εἰς) τὸν ἀνεπιόν μου εἴτε: τῶν ἀνεπιῶν μου· Verso στίχ. 2: ἐκράχθηκα. στίχ. 10: κατὰ τὸν ἀντιγραφέα . ὀφκὲς = εὐκὲς (;)

2

Πώλησις ὁμολογίας

Χάρτης δίφυλλος
0,208 × 0,155

1754, Νοεμβρίου 6
Σίφνος

Ὁ Νικολάκης ἢ Νικολὸς Κωσταντάκη Μάϊνα καὶ αἱ δύο αὐτοῦ ἀδελφαὶ Σοφίδα καὶ Χαδαριά (πωλοῦν καὶ) παραδίδουν εἰς χεῖρας τοῦ σιδρ Κωσταντάκη Μπάου τὴν χρονολογουμένην ἀπὸ τοῦ ἔτους 1733 καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτῶν Κωσταντάκη Μάϊνα (3 στίχ. 1-2) ἐκδεδομένην ὑπὸ τῆς ὀφειλέτιδος Κατερινιώς τοῦ Σεμαρτῆ χρεωστικὴν ὁμολογίαν, ἀντὶ τιμήματος ἐκπροσωποῦντος τὸ ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενον ποσὸν ὡς κεφάλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον συνυπελογίσθησαν καὶ οἱ τόκοι, ὅπερ ὁ ἀγοραστὴς κατέβαλεν εἰς χεῖρας τῶν πωλητῶν εἰς μετρητὰ (ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου). Οἱ δὲ πωληταί, ὁμολογοῦντες ὅτι ἔλαβον τὰ χρήματα ἀπὸ τὸν σιδρ Μπάον, δηλοῦν ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένοι καὶ οὐδεμίαν ἔχουν κατ' αὐτοῦ ἀξίωσιν, τῆς ὁμολογίας ἀνηκούσης πλέον εἰς αὐτόν, δυνάμενον νὰ τὴν κάμῃ ὅ,τι δήποτε θελήσῃ καὶ νὰ ἀσκήσῃ τὰς ἐξ αὐτῆς ἀπορροεούσας ἀγωγάς, οὐδενὸς ἐκ τῶν πωλητῶν παιδιῶν τοῦ Μάϊνα δυναμένου νὰ στραφῇ κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν ὁμολογίαν. Δι' ὃ ἐγένετο τὸ παρὸν ἐν τῷ καταστήματι τῆς καντζιλαρίας καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Νικολάκη καὶ ἀξιοπίστων μαρτύρων εἰς πίστῳσιν τῶν γεγονότων.

Κρινομένη ἀπὸ ἀπόψεως ρωμαϊκοῦ δικαίου, ἡ ἐν τῷ ἐγγράφῳ νομικὴ σχέσις θὰ ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐκχώρησις. Ἐν τῷ ἰουστινιανείῳ ἄλλως τε δικαίῳ εἶχον ὀριστικῶς πλέον παρακαμφθῇ οἱ ἐκ τοῦ προγενεστέρου ρωμαϊκοῦ δικαίου ἀπορρέοντες δισταγμοὶ ὡς πρὸς τὸ δυνατόν τῆς ἐκχωρήσεως τῶν ἀπαιτήσεων, λόγῳ τοῦ προσωποπαγοῦς τῶν ἐνοχῶν, αἵτινες ἠδύναντο πλέον νὰ μεταβιβασθοῦν ἀπροσκόπτως εἰς ἕτερον: Γ. Α. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, *Ἱστορία καὶ Εἰσηγήσεις τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου*, Ἀθῆναι 1944 § 117 σελ. 978). Τὸ μεταγενέστερον δὲ αὐτοῦ βυζαντινὸν δίκαιον ἔβη ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἰουστινιανείου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐλληνιστικὸν δίκαιον τῆς Αἰγύπτου ἀνεγνωρίζετο τὸ μεταβιβαστὸν τῶν ἀπαιτήσεων (L. WENGER, *Die Zession im Rechte der gräco-ägyptischen Papyri*, ἐν Studi in onore di C. Fadda, IV Napoli 1906, σελ. 79 ἐπ.· A. SEGRÈ ἐν Bull. Ist. dir. romano 34, 1925, σελ. 133 ἐπ. καὶ 37, 1929, σελ. 77· R. TAUBENSCHLAG, *The Law of greco-roman Egypt in the light of the Papyri*, 332 B.C. - 640 A.D., New York 1944, σελ. 316 § 49). Εἰς τὸ δίκαιον μάλιστα τοῦτο ἦσαν ἐν εὐρείᾳ χρήσει καὶ οἱ τίτλοι εἰς τὸν κομιστήν (V. ARANGIO-RUIZ ἐν PRIMI = Papiri Milanesi 25). Οὗτοι ὅμως ἐκλείπουν ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα μαζὶ μὲ τὴν ἐπιβολὴν

